

[Pia Kjærsgaard]

Det er fremført, at der er set tilfælde, hvor den, der har søgt familiesammenføring, har anført nu at være ubemidlet, men hvor den pågældende ægtefælles økonomi er god.

Svar (16/12 91):

Justitsministeren (Engell):

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der tænkes på de tilfælde, hvor det i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 3, er stillet som en betingelse for familiesammenføring, at den herboende påtager sig at forsørge ansøgeren. Denne betingelse kan stilles ved familiesammenføring med forældre over 60 år til herboende flygtninge, jf. udlændingelovens § 9, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 4.

Spørgsmålet om tildeling af bistandshjælp og om, hvorvidt en forsørgelseserklæring, der i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 3, er afgivet som betingelse for en opholdstilladelse, i givet fald skal gøres gældende over for det herboende barn, afgøres ikke af udlændingemyndighederne efter udlændingeloven, men af de sociale myndigheder efter bistandsloven.

Jeg har derfor til brug ved besvarelsen indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der har oplyst, at oplysninger om ansøgerens nationalitet ikke er nødvendige for at behandle en ansøgning om dispensation fra en garanti-erklæring. Kun hvis ansøgeren har oplyst om sin nationalitet, er det umiddelbart muligt ud fra Socialministeriets sager at konstatere ansøgerens statsborgerskab. Det er derfor ikke muligt ved en umiddelbar gennemgang af Socialministeriets sager at opføre, hvor mange ansøgninger om dispensation der er modtaget fra garantier fra Sri Lanka.

Spm. nr. S 274

Til *justitsministeren* (6/12 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor Sø- og Handelsrettens præsident i sine oplysninger i tilknytning til besvarelsen af spørgsmål nr. S 894 (1990-91, 2. saml.) om dobbeltbeskæftigelsen som dommer i konkursbobehandling og private voldgiftssager ikke medtager rettens eneste dommer?«

Begrundelse

Som begrundelse i spørgsmål nr. S 894 var anført:

»Ifølge Rigsrevisionens beretning om dommeres bibeskæftigelse har Rigsrevisionen udtalt, at dommeres deltagelse i behandling af voldgiftssager antagelig kun i sjældne tilfælde kan give anledning til habilitetskonflikter.«

Rigsrevisionen har i denne forbindelse henvist til en udtalelse fra Højesterets præsident, »hvorefter sådanne situationer kan klares ved, at dommeren i det aktuelle tidsrum bytter arbejde med en kollega fra en anden afdeling.«

Da samtlige dommere i Sø- og Handelsretten og Sø- og Handelsrettens Skifteret (præsidenten, 2 vicepræsidenter og 1 dommer) og det halve af rettens personale (5 dommerfuldmægtige og 3 kontorfunktionærer) har private indtægter i forbindelse med private voldgiftssager hidrørende fra de advokatkontorer (eller deres klienter), der samtidig fungerer som »Sø- og Handelsrettens Skifterets faste medhjælpere«, og som modtager 80 pct. af al konkursbobehandling, jf. tidligere besvarelse af ministeren, er der ikke mulighed for at »bytte arbejde med en kollega fra en anden afdeling.«

Det må antages, at der i 80 pct. af al konkursbobehandling i Sø- og Handelsrettens Skifteret er tale om inhabilitet.

Derfor er udeladelsen af den eneste dommer i den tidligere besvarelse af spørgsmål nr. S 894 ikke uden betydning, da persongalleriet i forvejen er meget lille i betragtning af, at det må formodes at dreje sig om en årlig omsætning på 7-8 mio. kr.

Svar (27/12 91):

Justitsministeren (Engell):

Det kan oplyses, at præsidenten for Sø- og Handelsretten i sin udtalelse til brug for min besvarelse af spørgsmål nr. S 894 vedrørende den dommer, der er knyttet til Sø- og Handelsrettens skifteafdeling, oplyste, at præsidenten ikke kan meddele dommeren, retsassessorerne eller dommerfuldmægtigene pålæg om at beskikke bestemte advokater som kuratorer eller om at afsætte kuratorer, da afgørelsen herom er juridiel.

I øvrigt henviste jeg ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 894 til min besvarelse af spørgsmål nr. S 663, hvoraf det fremgår, at det